ప్రియంవద

సర్వజిత్

అర్ధరాత్రి దాటింది

కిటికీలోంచి చల్లటి గాలి వీస్తోంది

సుబాష్‌కి నిద్ర పట్టటల్లేదు అటూ ఇటూ మంచం మీద దొర్లుతున్నాడు

గది తలుపులు వేసే ఉన్నాయి లేచి వెళ్లి గడియ పెడదామనుకున్నాడు

పెట్టక పోతే ఏం ఆ ప్రశ్నకి సమాదానాలు చాలా ఉన్నాయి

ఆ సమాదానాలు అతని గుండెను దొలిచేస్తున్నాయి

ఆలోచించిన కొద్దీ అతనికి వెన్ను జలదరిస్తోంది

ఆలోచించ కూడదనుకున్నాడు కానీ మనసు ఆగటల్లేదు తన చెప్పుచేతల్లో లేదు

ఏదో చప్పుడైతే ఉలికిపడి తలుపుకేసి చూశాడు

ఆ తలుపులు అలానే వేసి ఉన్నాయి

లోపల ఇంట్లో ఏవో చప్పుళ్ళు

అతని గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది

ఆ రాత్రి ఏదో జరిగి పోతుందని అతని మనస్సు శంకిస్తోంది

లేచి తలుపు గడియపెట్టి వచ్చి మళ్లీ మంచం మీద వాలాడు

ఇప్పుడతనికేదో కొంత రిలీఫ్‌గా అనిపించింది

కానీ ఆలోచనలు మాత్రం అతన్ని వదలటల్లేదు

అందుక్కారణం ప్రియంవద

కొనదేలిన ముక్కు ఇంతింత కన్నులు అందమైన జడ తీర్చిదిద్దిన కనుబొమలు వాటన్నిటికీ తగ్గట్టుగా శరీర సౌష్ఠవం దబ్బ పండు చాయ వెరసివచ్చే ముగ్ద మనోహర రూపమే ప్రియంవద

ఆ సాయంత్రం పారిజాతం చెట్టు క్రింద చల్లగాలిలో ఎదురెదురుగా కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు ప్రియంవదా- సుబాష్

తనకి చాలా సన్నిహిత మిత్రుడయిన ఆచారి ఇంటికి వచ్చి రెండు రోజులయ్యింది సుబాష్

ఆచారి బార్యే ప్రియంవద

ఆ రోజు వెళ్లి పోతానంటే కాదూ కూడదన్నాడు ఆచారి మరో రెండు రోజులు తనతో గడిపి తీరాల్సిందేనన్నాడు ఆచారి

సుబాష్ కాదనలేక పోయాడు

రెండు రోజులు- సెలవు పెట్టాడు ఆచారి అయినా ఆఫీసు పనులు అతన్ని వదల్లేదు ఆ మద్యాహ్నం ఆచారి ఆఫీసుకెళ్లకాతప్పలేదు

అలా మిత్రుడు లేని సమయంలో అతని బార్య ఒంటరిగా ఉన్న వేళ తను ఉండటం సంకోచంగానే పీలయ్యాడు సుబాష్

నిజానికి ప్రియంవద చాలా కలుపుగోలు మనిషి ఏ మాత్రం అరమరికలు లేకుండా మాట్లాడుతుంది

చామనచాయ రంగులో ఉండే తన మిత్రుడు ఆచారికి అంత హుషారైన అందమైన బార్య దొరికినందుకు ఆనందించాడు సుబాష్ అదృష్టవంతుడివిరా అని మిత్రుణ్ని మనసారా అబినందించాడు కూడా

దానికి తోడు ఏదో చూసి పోదామని వచ్చినందుకు గడిపిన రెండు రోజులూ అతనికి ఎంతో తృప్తినిచ్చాయి

ప్రియంవద

మరో రెండు రోజాలుండరా అని ఆచారి అన్నప్పుడు సుబాష్ ఉండాలనుకోవడానికి కూడా కారణం ఆ తృప్తే

తననో పరాయివాడుగా చూడటల్లేదు వాళ్ళు

తన ముందే ప్రియంవద బర్తని ఆటపట్టించటం, బుంగమూతి పెట్టి అప్పుడప్పుడు వయ్యారంగా బర్త ఆచారి వడిలో పడుకొనడం

నిజంగా ఇలాంటివన్నీ సుబాష్‌కి ఓ థ్రిల్లింగ్‌గా అనిపించాయి

సరైన జోడీ అంటే ఇలా ఉండాలని పదేపదే అనుకున్నాడు

కానీ

ఆ సాయంత్రం పారిజాతం చెట్టుక్రింద కూర్చున్నప్పుడు.

'మీ పెళ్ళికి నేను రాలేక పోయాను' అన్నాడు సుబాష్ సాలోచనగా

అవా

సరిగ్గా అప్పుడే నేను ఉద్యోగానికి ఇంటర్వ్యూ వెళ్ళాల్సి వచ్చింది స్నేహితుడి పెళ్ళికన్నా దొరకబోయే ఉక్తికే విలువిచ్చాను

తప్పదు కదా!'

అందుకే మీకో ప్రెజెంటేషన్ ఇద్దామని ప్రెజెంటేషనంటే అన్యోన్యమైన మీ దాంపత్యం చూశాక సంతృప్తితో ఆనందంతో ఇద్దామని ఉంది మనస్పూర్తిగా చెప్పండి మీకేం కావాలో వాడి నడిగితే నీ మొహం లేరా అంటాడు'

'ఊ ఏవిస్తారు ఆలోచించింది ఆలోచిస్తూనే ఆమె ముఖంలో మార్పొచ్చింది

క్షణంలో గంభీరంగా అయిపోయిందామె

ఒక డాల్'ని కొనిస్తారా బొమ్మని బొమ్మతో ఆడుకుంటాను పిల్లలు లేరుగా పిల్లల్నివ్వలేరుగా మరి కానీ నాకు పిల్లలు కావాలి ఇవ్వగలరా '

ఆమె కను కొలకుల్లో నీరుబికింది

తలదించుకున్నదామె అతని ముఖంలోకి ఒక్కక్షణం సూటిగా చూసి

ప్రియంవద అన్న మాటలు అతనికి షాక్ ఇచ్చాయి

తింటున్న పకోడి గొంతులో అడ్డంపడి పలక మారింది

ఆమెనే తదేకంగా చూశాడు

అప్పుడు కానీ తట్టలేదు సుబాష్‌కి

వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళయి ఆరేళ్ళు దాటాయని

ఆమె చెప్పిన తీరూ, ఆ చూపుల్లోని బావమూ అతనికి అంతుబట్టలేదు

పిల్లల్ని ఇవ్వగలరా?'

పది క్షణాలు పోయాక మళ్ళీ ఆమే అన్నది తలవంచుకునే

సుబాష్‌కి ఏం చెప్పాలో తెలీలేదు

ఈలోగా ఆచారి వచ్చాడు హడావుడిగా అరగంటలో బట్టలు మార్చుకుని అంత హడావుడిగానూ వెళ్ళి పోయాడు అక్కడెక్కడో లాకులకి గండిపడిందంటూ

ఇంజనీరుగా తన విద్యుక్తధర్మాన్ని నిర్వర్తించడంలో ఆచారి వెనుతీసే వాడు కాదు

ఇక ఈయన ప్రొద్దున్నే వచ్చేది " విసుక్కుంటూ అన్నది ప్రియంవద

ఇంక ఆ ఇంట్లో మిగిలింది సుబాష్-ప్రియంవదలే

ఊరికి దూరంగా విసిరేసినట్లు కట్టబడిన క్వార్టర్స్‌లో నే ఆచారి కాపురం

రాత్రి చాలాసేపు టి వి చూస్తూ కూర్చున్నాడు సుబాష్

అతని మనస్సు అదోలా ఉంది సాయంత్రం ప్రియంవద అన్న మాటలే అతని బుర్రలో గింగుర్లాడుతున్నాయి

'నాకు పిల్లలు కావాలి./ కావాలి'

'అంటే

ఆచారి అసమర్థుడనా ప్రియంవద ఉద్దేశ్యం!

అతనివల్ల తనకి సంతానం కలగటల్లేదనా? పిల్లలు కావాలంటే తను ఇవ్వగలడా? తన దగ్గర ఆమె అలా ఎందుకన్నట్లు?

ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం ఊహించడానికే అతనికి బయంకరంగా అనిపించింది

'ఇక ఈయనొచ్చేది రేప్రొద్దున్నే అని ఆమె అనడంలో అంతర్యం ఏమిటా అని బుర్ర బద్దలయ్యేలా ఆలోచించాడు సుబాష్

టి వి చూస్తూనే కళ్ళు మూతలుపడ్డ అతన్ని చెవిదగ్గర చప్పట్లుకొట్టి లేపింది ప్రియంవద

'వెళ్ళి పడుకోండి" అంటూ టి వి కట్టేసింది

హడావుడిగా తనకి కేటాయించిన గదిలోకి వచ్చి తలుపులు వేసి పక్క మీద వాలాడు సుబాష్

'ప్రియంవద తనను కవ్విస్తోందా '?'

గుండె మూలలలోంచి ఓ ప్రశ్న పుట్టుకొచ్చింది

లోపల తలుపులు తీస్తున్నట్లు, ప్రియంవద అటూ ఇటూ తిరుగుతూన్నట్లు, వంటింట్లో గిన్నెల చప్పుడూ తను పడుకున్న గది తలుపులు చిన్నగా కొట్టినట్లు ఏమిటోగా అతను అవస్థపడుతున్నాడు

ప్రియంవద చిరునవ్వులు, బర్తతో ఆమె చిలిపిచేష్టలు అతని కళ్ళలో మెదులుతున్నాయి

'ఇక్కడికి రాకుండా ఉంటే బాగుండేది' అనుకున్నాడు

అతని బుర్ర వేడెక్కి పోతోంది

తలుపు గడియ వేసిన తరువాత కొంత రిలీఫ్‌గా అనిపించినా ఏ క్షణాన్నయినా ఆ తలుపు చప్పుడు కావచ్చునని అతని చెవులు నిక్క బొడుచుకుని వింటున్నాయి

ప్రియంవదని తను తప్పు పడుతున్నాడా? అంతలోనే ఛెళ్ళుమనిపించిందో ప్రశ్న

ఆ రాత్రి అస్థిమితంగా టెన్షన్‌ని అపుకొని గడిపాడు సుబాష్

నిద్రపట్టేసింది

తెల్లవారి ఎంతసేపయ్యిందో తెలీదు

దబదబా తలుపు చప్పుడైతే ఉలికిపడి లేచాడు సుబాష

తలుపు తీశాడు

"ఏమిట్రా ఆ నిద్ర రాత్రి సరిగా నిద్రపోలేదా ఆ కళ్ళేమిటి అలా ఉన్నాయ్" అంటూ ఆచారి సుభాష్ రెక్క పుచ్చుకుని హాల్లోకి లాక్కొళ్ళాడు

సుబాష్ ఏమీ మాట్లాడలేదు నవ్వేసి బాత్‌రూమ్‌లో కెళ్ళాడు

టిఫిన్ పెడుతూ ప్రియంవద, తింటూ ఆచారీ ఎప్పటిలానే సరదాలతో, సరసాలతో ఉన్నారు

ఇంతకు ముందులా సుబాష్ ఆ సరదాల్లో కలవలేకపోయాడు

'ప్రియంవద ప్రతి కదలికా తనకిప్పుడు ఎబ్బెట్టుగానే అనిపిస్తోందా అనుకున్నాడు

పది గంటలకి మిత్రులిద్దరూ ఊళ్ళోకి

బయలుదేరారు కాలక్షేపానికి

ఏదో ఆచారికి చెప్పాలని సుబాష్ తెగగింజుకుంటున్నాడు కానీ అతనికి నోరు పెగల్లేదు

ఆచారి మాత్రం ఏదో గలగలా వాగేస్తున్నాడు

ఒరేయ్ ఆచారీ అమ్మాయి నీకు సరైన జోడీయేరా అన్నాడు సుబాష్ అర్ధాంతరంగా

ఈ మాట నూట ఏభైయ్యో సారన్నావ్

అవును మరో వందసార్లయినా అనడానికి నా కభ్యంతరం లేదనుకో

మరి!

నీ ముద్దూ ముచ్చటలకి సరదాలకీ లోటు లేదు కానీ పిల్లలు లేకపోవడం అనేది మగవాడికన్నా ఆడదానికే ఎక్కువ వ్యధ కలిగించేది

అవునన్నట్లు ఆచారి తలూపాడు

మరీ డ్యూటీ మైండెడ్‌గా ఆమెను ఒంటరిగా వదిలేసి ఊళ్ళు పట్టుకు తిరక్కు తరచుగా ఆమెను ఎక్కడికేనా తీసికెడుతూండు

మౌనంగా విన్నాడు ఆచారి

ఇలా చెప్పానని మరోలా అనుకోకురా ఆమె ప్రవర్తనలో ఏదో చూసి ఇలా చెబుతున్నాననుకోకు సుమా

చచ అసలు నువ్వన్నదీ నిజమే ఈ విషయంలో కొంచెం శ్రద్ధ తీసుకుంటాను మిత్రుడి భుజంమీద చేయి వేసి ఆచారి అన్నాడు

మిత్రుడు అలాంటి సలహా ఇచ్చినందుకు నిజానికి ఆచారికి చాలా సంతృప్తిగానే అనిపించింది

మర్నాడు ఉదయమే ప్రయాణమయ్యాడు సుబాష్

వెళ్ళాల్సిందేనా మీరు ప్రియంవద అడిగింది సుబాష్‌ని

ఆ సమయంలో ఆచారి ప్రక్క గదిలో బట్టలు మార్చుకుంటున్నాడు

నవ్వుతూ నిల్చున్నదామె

వెళ్ళాలన్నట్లు తలూపాడు

మీ ఫ్రెండుకి అన్యాయం చేస్తాననుకున్నారా బెదిరి పోయారు అన్న ప్రియంవద మాటలకు చటుక్కున ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు

ఆమె ముఖంలో అదే నవ్వు అదే ప్రసన్నత

మరోసారి షాక్ తిన్నట్లయ్యింది సుబాష్‌పని

ఎంత వక్రంగా ఆలోచించాడు తను!

అసలు ఏం జరిగిందని తను అంతగా భ్రమలో భ్రాంతిలో పడిపోయాడు

"ఒక మామూలు మగవాడి బుద్ధి ఇంతే ఇంతకు మించి ఉన్నతంగా ఆలోచించే సంస్కారం ఎక్కడిది [illegible]" అనుకున్నాడు

[illegible] తరువాత ప్రియంవద ముఖం చూసే ధైర్యం [illegible]పోయిందతనికి

తల దించుకున్నాడు ●

పాఠకులకో సవాల్!

టిట్ ఫర్ టాట్

అయ్యో రామా! మీరా? మీసంతీసేస్తే బృహన్నలనుకున్నా!

ఇది ఓ వాగ్బాణం అనుకోండి దీన్ని మరో వాగ్బాణంతో మీరు ఉపసంహరించాలి- ఆ "రిపార్టీ గుచ్చుకోవాలేగాని బాధించకూడదు రసభరితంగా వుండాలేగాని అశ్లీలం కొట్ట వచ్చినట్లుండరాదు కార్డు మీద మాత్రం రాయాలి ఈ వాక్యం పైన రాసి మీ ప్రతి వాక్యం దాని క్రింద రాయండి మీ పూర్తి చిరునామా ముఖ్యం ప్రచురించిన రెంటికీ రు 25, రు 15 చొప్పున బహుమతి వుంటుంది'- ఈ విషయంలో సంపాదకునిదే తుది నిర్ణయం

25-8-'89 లోగా అందేలాగా రిపార్టీలు పంపించాలి!

చాలా మంది వెంటనే 'రిపార్టీల వర్షం కురిపించారు కొన్ని మాత్రం ఎంపిక చేసి వేస్తున్నాం బహుమతులు పొందిన రెండూకాక- మరికొన్ని యిక్కడ వేశాము తతిమ్మా వారి వాగ్బాణాలు స్థలాభావం చేత వేయలేకపోయాం లాటరీ తీసి కొందరి పేర్లు మాత్రం వేస్తున్నాం' ఒకసారి బహుమతి రాలేదని నిరుత్సాహ పడక మళ్ళీ ప్రయత్నించండి'

-ఎడిటర్

"లేచిరమ్మంటే ఉత్త చేతుల్తో రావడమేనా ?"

***రు. 25 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ :**

"చేతులుత్తవే కాని... మనిషిని 'ఉత్త'మనిషిని కాను"

- పి. జగన్నాధరావు (విశాఖపట్టణం)

*** రు. 15 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ :**

"నా నగలన్నీ వరదలపాలైనాయి డియర్ !"

- టి. బలరామ్ (మచిలీపట్నం)

మరికొన్ని వాగ్బాణాలు

"మా ఇంటికి నేనే కడసారిదాన్ని మరి!"

కె జనార్ధన్ (వికారాబాద్)

ఈసారి రికార్డు సంఖ్యలో రిపార్టీల వర్షం కురిసింది "అప్పడాల కర్ర తెస్తున్నాగా?" అన్న అర్థం వచ్చేలాగ చాలా మంది వ్యాఖ్య రాసి పంపారు వారి పేర్లు ఇక్కడ ఇస్తున్నాము

ఆర్ తపస్వి (అద్దంకి), వి పద్మజ (జంషెడ్‌పూర్), వి కుసుమ (జంషెడ్‌పూర్), ఎ కొండలరావు (పార్వతీపురం), సాయిబాబా (రాజమండ్రి), పి శ్రీదేవి (కడప)

లక్కీ పేర్లు :

ఎం వెంకటేశ్వరరావు (నర్సరావుపేట), పి శరత్చంద్ర (విజయవాడ), డి హేమలత (విజయవాడ), బి నాగేశ్వరమ్మ (చినవోగిరాల), డి సాయినాథ్ (కంప్లి), జయసూర్య (కందుకూరు), భవాని శ్రీనివాస్ (మండపేట), వి ఎస్ ఆర్ సాంబ (గుంటూరు), పి ప్రశాంతి (కడప), కృష్ణాజీ (అంబాజీపేట), ఓ ఆర్ కె రావు (మద్రాసు), కళ్యాణి (బెండమూర్లంక), జి పద్మజ (కనిగిరి)